

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ ΓΙΑ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2025

A1. Τότε ο Κάμιλλος, ο οποίος είχε παραμείνει εξόριστος για πολύ καιρό στην Αρδέα, εξαιτίας της λείας από τους Βηίους, η οποία δεν είχε μοιραστεί ακριβοδίκαια, εξελέγη δικτάτορας, αν και απουσίαζε· αυτός ακολούθησε τους Γαλάτες, ενώ (που) ήδη αποχωρούσαν: αφού τους εξολόθρευσε, πήρε πίσω όλο το χρυσάφι. Επειδή αυτό ζυγίστηκε εκεί, έδωσε το όνομά του στην πολιτεία: ονομάζεται δηλαδή Πίσασυρο, επειδή εκεί ζυγίστηκε το χρυσάφι.

Γεμάτα είναι όλα τα βιβλία, γεμάτοι οι λόγοι των σοφών, γεμάτη η αρχαιότητα από παραδείγματα/πρότυπα (υποδειγματικής συμπεριφοράς)· όλα αυτά θα βρίσκονταν στο σκοτάδι, αν δεν τα συνόδευε το φως των γραμμάτων. Πόσο πολλές εικόνες γενναιοτάτων ανδρών μας κληροδότησαν οι συγγραφείς και οι Έλληνες και οι Λατίνοι - όχι μόνο για να τις ατενίζουμε αλλά και για να τις μιμούμαστε!

B1. 1. Λάθος

2. Σωστό

3. Σωστό

4. Σωστό

5. Λάθος

B2. 1-ε

2-δ

3-α

4-β

5-γ

Γ1. Exilii/i

Praedae

Eae

Civitate

Huic facto

Omne

Lumina

Viros

Scriptorem

Melius/ optime

Hominum excellentium

Mens

Γ2α. Rogas – rogabas – rogabis – rogavisti – rogaveras – rogaveris

Γ2β. fiunt

Secutura

Recipiebas

Dic

Redeo

laceamus

Relictum

Gestum

Proposueratis

Δ1α. diu: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα fuerat

Quibus: υποκείμενο της μετοχής interemptis (ιδιάζουσα)

Civitati: έμμεσο αντικείμενο του ρήματος dedit

Plena : κατηγορούμενο στο vetustas μέσω του εννοούμενου συνδετικού ρήματος est

Fortissimōrum : επιθετικός προσδιορισμός στο virorum

Ad imitandum: επιρρηματικός εμπρόθετος προσδιορισμός του σκοπού (εμπρόθετη αιτιατική γερονδίου)

Δ1β. Homines, qui excellentes erant.

Δ2α. «quod illic aurum pensātum est»: είναι μια δευτερεύουσα επιρρηματική αιτιολογική πρόταση. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο ρήμα της κύριας πρότασης (dicitur). Εισάγεται με τον αιτιολογικό σύνδεσμο quod και εκφέρεται με οριστική γιατί εκφράζει αιτιολογία αντικειμενικά αποδεκτή. Συγκεκριμένα, χρόνου παρακειμένου (pensātum est), γιατί αναφέρεται στο παρελθόν.

Δ2β. apud Ardeam : εμπρόθετος του τόπου (πλησίον) στο ρήμα fuerat

In exilio : εμπρόθετος της κατάστασης στο ρήμα fuerat

Propter praedam : εμπρόθετος του εξωτερικού αναγκαστικού αιτίου στο ρήμα fuerat

ANELIΞH